

Inleidingsteksten rouwkaart

1. Terug naar de natuur ...
2. Naar waarde genoten.
3. Het is mooi geweest.
4. Het leven is doorgeven...
5. Stuurloos zonder baken.
6. Bevrijd van tijd en ruimte.
7. Nu is de stilte compleet.
8. Doe goed en versaaq nooit.
9. Het leven ten volle geleefd.
10. Voor alles is een juiste tijd.
11. Alles is nu anders zonder jou.
12. Er viel nog zoveel te genieten.
13. Sterk als de dood is de liefde.
14. In dienst van de verwondering.
15. Het is goed zo - eindelijk rust.
16. Het was mooi, het is goed zo.
17. Na zoveel waken nu dan rust.
18. Ik heb een mooi leven gehad.
19. Wij zullen je missen, iedere dag.
20. Een wakker mens is ingeslapen.
21. Plotseling, maar vooral definitief
22. In wezen is het leven een zucht. ...
23. Eenvoud, kenmerk van het ware.
24. Verdriet is de prijs van de liefde.
25. Een markant persoon is niet meer.
26. Wij kunnen het nog niet geloven
27. In velrouwen op het onbekende.
28. De muziek was zijn lust en zijn leven.
29. Het was een mooie dag om te reizen.
30. De seizoenen van het leven voltooid.
31. Terug naar de bron van eeuwig leven.
32. Hij/zij heeft mij zoveel geluk gebracht.
33. Zijn/haar grootheid lag in kleine dingen.
34. Wie weet dansen ze boven ook wel.....
35. Langzaam is het leven opgehouden.....
36. Zijn/haar grootheid lag in kleine dingen"
37. De wil was er nog, de kracht niet meer.
38. Het leven is overgegaan in herinneringen.
39. De dood kwam onverwacht maar zacht.
40. Van het begrensde naar het onbegrensde.
41. Onze toekomst samen is anders bepaald.
42. Vertrokken met vogels, wolken en winden
43. Niet in de aarde begraven, maar in ons hart.
44. Niet het vele is goed maar het goede is veel.
45. Omdat er liefde is, bestaat er geen voorbij.
46. Vaar op de stroom van de vergankelijkheid.
47. Velrokken met vogels, wolken en winden
48. Woorden schieten tekoli en tranen overheersen.
49. Liefde en vriendschap zijn de zin van ons bestaan.
50. Bij ieder afscheid wordt een herinnering geboren.
51. Een reis over de toppen en diepe dalen is voltooid.
52. Het gebrandschilderde raam van zijn/haar leven is klaar.
53. Sommige dingen zouden eigenlijk nooit mogen gebeuren.
54. Je moet de dood aanvaarden voor je sterft.
Bisschop Muskens
55. Alles van waarde is weerloos.
Lucebert
56. Het werd, het was, het is gedaan.
M. Vasalis
57. Wat was, is geweest.
A. Roland Holst
58. Dank aan allen die ik dank verschuldigd ben.
59. Noem de dood niet slecht
als het leven goed is geweest.
60. Verliezen is moeilijk en het voelt zo onrechtvaardig.
61. Het is moeilijk te aanvaarden
dat je weg bent van deze aarde.
62. Vol van leven en geluk, nu ben je weg, alles is stuk
63. Je mag wel om mij huilen, maar niet blijven huilen.
64. Niet waarlijk dood zijn zij
die in onze hatien leven.
65. Leef de dag van vandaag
alsof er geen morgen is.
66. Leef vandaag,
morgen kan alles anders zijn.
67. Onze verbondenheid was
heel bijzonder en dierbaar.
68. Altijd samen in gedachten,
in gedachten voor altijd samen.

69. Ik vertrouw op de toekomst,
wat die ook moge zijn...
70. Om je heengaan treuren wij,
om wat je was zijn wij dankbaar.
71. Haar dans verstillt
in een bewogen herinnering.
72. Het eeuwige leven gaat schuil
in het hart van de dood.
73. Hij heeft vaste grond gevonden
waarin zijn anker eeuwig rust.
74. Sterven in vrede is:
Met een gerust hart je ogen sluiten.
75. Heel bijzonder, heel gewoon,
gewoon een heel bijzonder persoon.
76. Na een lang en zorgzaam leven
zijn zijn/haar taken volbracht.
77. We lopen niet meer, we zweven.
We stijgen boven ons mens-zijn uit.
78. Nu denkt aan mij:
de zon, de maan, de sterren en jij.
79. Elke dag is een mooie dag,
om een nieuwe reis te beginnen.
80. Te snel voorbij, de vele dromen
oneerlijk is het lot dat nu is gekomen.
81. Ieder, die ik gekust heb,
kus ik opnieuw - tot in de eeuwigheid.
82. Na vele bergen te hebben overwonnen,
geef ik mij nu gewonnen.
83. De dood is onbegrepen
zolang het onbegrijpelijk is te leven...
84. Leven is weven,
sterven is je werk uit handen geven.
85. Het afscheid is definitief,
maar de herinnering onuitwisbaar.
86. Toen kwam die onverwachte dag,
de dag dat de stilte kwam
87. Want leven is: een ander niet vergeten
en lichtend door de schaduw gaan.
88. Je liefde, kracht, je warmte en je lach....
we zullen je missen, iedere dag.
89. Omdat er liefde is, bestaat er geen voorbij,
in alle eeuwigheid ben jij...
90. De duisternis van het graf
is het ochtendgloren van een nieuwe dag.
91. Ik ben niet bang voor de dood,
maar ik had nog wel wat langer willen leven.
92. Afscheid nemen is met dankbare handen
meedragen al wat herinnering is.
93. Je liefde en je kracht, je warmte en je lacht...
We zullen je missen, iedere dag...
94. Niet de voorbije dagen zijn het leven,
doch de dagen die men zich herinnert.
95. Soms is er zoveel wat we voelen
Maar zo weinig wat we kunnen zeggen....
96. Bijzondere mensen sterven niet,
zij gaan wel, maar blijven toch voor altijd.
97. De dood gaat niet over de dood
maar over wat je met je leven hebt gedaan
98. Want leven is: een ander niet vergeten
en lichtend door de schaduw gaan.
99. Niet de voorbije dagen zijn het leven
doch de dagen die men zich herinnert.
100. Degene die ik liefheb verlaat ik
om degene die ik liefhad terug te vinden.
101. Hoe iets te zeggen, nu je er niet meer
bent, hoe raken we aan jouw afwezigheid
gewend?
102. Haar hart klopte tot het laatst voor anderen,
maar had geen kracht meer voor zichzelf.
103. Het mooiste van het leven zijn de sporen
van liefde die wij achterlaten als wij weggaan.
104. Hij/zij was een gelukkig en tevreden mens.
105. Hij/zij hield van het leven en vooral van ons.
106. Als je geconfronteerd wordt met het lijden,
baten mooie woorden niet.
107. Dan straalt daar weer die ene ster
108. Dus is onze..... eigenlijk nooit weggegaan.
109. Verhuizen is alles pakken en dan
gaan. Sterven is gaan en alles laten staan.
110. Vol liefde, zorgzaamheid en soms een traan.
Tot op de grens van zijn aardse bestaan.
111. De herinneringen aan jouw liefde en
vertrouwen dragen wij in ons hart voor altijd
mee.
112. Treur niet dat ik je verlaten heb,
ik hoop datje blij bent datje mij hebt gekend!
113. De herinnering is het enige paradijs
waaruit wij niet verdreven kunnen worden.
114. Verbleven in vele verre landen,
nu op weggegaan naar zijn laatste bestemming.
115. Bewonderenswaardig was zijn/haar levenskracht.
116. Groot was zijn/haar liefde voor haar dierbaren.
117. Intens verdrietig om wat niet meer is en nooit meer
zal zijn.
118. Dankbaar voor wat was en altijd zal blijven.
119. Hoe de wind waait in je leven kan je niet
bepalen, maar hoe je de zeilen zet bepaal je zelf.
120. Het mooiste zijn de sporen van de liefde
die wij achterlaten als wij weggaan.

121. Groot is de leegte en het verdriet.
Mooi zijn de herinneringen die je achterliet.
122. Dankbaar voor wat het leven mij heeft
gegeven, heb ik het nu teruggelegd.
123. Als een vriend zoveel goede
herinneringen nalaat, sterft hij/zij niet echt.
124. Het is minder erg om iets te verliezen wat je
lief hebt, dan dat je het nooit hebt gehad.
125. Nu je mijn handen niet meer aan kunt
raken, raak je mijn haai nog duidelijker aan.
126. Elke dag zonder jou is als een dag
zonder bloemen;
elke dag zonder jou kun je geen dag meer
noemen.
127. Toen ben je zomaar ingeslapen, stil
en discreet, alsof je niemand wilde
storen.
128. Alleen door onze sterfelijkheid te
omhelzen kunnen wij gelukkig worden in de
tijd die we hebben.
129. Zij, die wij liefhebben en die van ons zijn
heengegaan zijn niet meer waar zij waren, maar
altijd waar wij zijn.
130. Ik heb een boek geleend uit de bibliotheek
van het leven, maar ik heb het nu terug moeten
geven.
131. Leven is eenzaam zijn,
niemand kent de ander.
Herman Hesse
132. Leven is sterven;
Sterven is leven.
Franka Klein
133. Durf te voelen dat je
leeft en beleven wat je voelt.
Yerli
134. Het verlorene prijzen
maakt de herinnering dierbaar.
Shakespeare
135. Zo na aan ons verwant
Zo ver van ons
gescheiden
Ida Gerhardt
136. Had ikje maar als kind gekend
die nu mijn kind en moeder bent.
M. Vasalis
137. Misschien is het niet geheel
waar, en zelfs dat niet....
Multatuli
138. En zo ging ik de horizon voorbij en
kwam in het land van de dageraad.
André Gide
139. Niemand valt of hij valt in Uw handen
en niemand leeft of hij leeft naar U toe.
Huub Oosterhuis
140. Of hij wil of niet, de mens vindt en
aanschouwt zichzelf in alles wat hij ziet.
Thaillard de Chardin
141. Hoe onbereikbaar scheen het beloofde
land, tenzij voor enkele zondagskinderen der
fortuin.
C. Busken Huet
142. Liefde is het verlangen,
om meer te geven dan te ontvangen.
143. De tijd voorbij,
zomaar en toch diep
verbonden met de stem
van ons hart.
144. Langzaam is de schemer
duisternis geworden en is zij uit
het aardse leven weggeleden.
145. Oud worden brengt met zich mee,
in weemoed nalaten wat men
in overmoed van plan was.
146. Zolang wij leven blijft hij/zij
leven Hij/zij is een deel van ons
Zolang wij hem/haar herdenken.
147. Als het leven geen waarden meer
kent, dan is het onherroepelijk, pijnlijk en
onvergetelijk afscheid aanvaardbaar.
148. Donkere wolken werden
doorbroken, daarom nog even van het
licht des levens genoten.
149. Ik ben moe van deze lange reis
Al wat ik vraag is een rustige slaap
en dromen van hen die ik liefheb.
150. Het leven is een voortdurend afscheid
maar wie van zijn herinneringen kan genieten
leeft tweemaal.
151. Tijdig sterven,
is de meest voorname vorm
van zelfbehoud en waardigheid.
152. O, wat moet ik missen
wat moet ik iedere dag weer
vaarwel zeggen en achterlaten
Anna Enquist
153. Bewaar één woord voor mij
in Uw stilte, o wereld, wanneer
ik dood ben: Ik heb lief gehad.
Tagore
154. Terneergeslagen moesten wij
toezien hoe zij/hij ons huis verliet
om niet meer terug te keren.

155. In het leven lopen de zaken niet mis;
ze gaan hooguit anders dan je verwacht,
gepland of gehoopt.
Katinka Price
156. Het doek is gevallen.
157. Na jaren en jaren van strijd
heeft de pijn het alsnog gewonnen.
158. Hij/zij is ons toch nog
onopgemerkt ontgleden.
159. Hij/zij keerde in, en ademde zo diep
dat het weer leek of hij/zij alleen maar sliep.
Jean Pierre Rawie
160. Net zoals de sterke stroom van een waterval
niet kan worden gekeerd, zo is ook de beweging
van een mensenleven, onomkeerbaar.
Boeddha
161. Alle geluid dat nog van verre sprak
verstierf - de wind, de wolken, alles gaat
al zachter en zachter - àlles wordt zo stil.....
"de avond", Willem Kloos
162. De dood beëindigt alles, behalve
de herinnering aan wat wij tijdens
ons leven tot stand hebben gebracht.
Shandrasekhara Venkata Raman
163. Het leven van een mens is als een voetstap in
het zand, die wordt weggevaagd als de vloed de
grens verlegt tussen zee en strand.
164. Kleine zorgen kun je
delen maar er is een verdriet
dat mensen niet kunnen helen
en dat hoeft ook niet.
165. Zijn/haar lichaam gaf de strijd
op zijn/haar geest bleef tot het
einde toe onverwoestbaar.
Zo blijft hij/zij bij ons.
166. Je strijd is gestreden
het leven was soms zwaar
Maar jouw liefde
houdt ons allen bij elkaar.
167. Wij zitten neer, de tranen stromen.
Alle gedachten zijn verwoord
Alle woorden zijn gesproken
Het is tijd
168. Wat zo diep in het hart zit
kun je door de dood niet verliezen.....
169. De herinnering aan een bijzonder mens
is geboren.....
170. De één vindt hem/haar dapper
De ander zegt: het is voorbij
Een ander zwijgt stilletjes
En de ander denkt: was hij/zij er nog maar bij.
171. Leven is eeuwig en liefde onsterfelijk
en de dood is slechts een horizon
en een horizon is niets dan een grens
aan ons gezichtsvermogen.
172. Als een vogel in de blauwe lucht is
opgevlogen voor zijn laatste vlucht
kan het ook zo voor een mens vergaan
als een eind komt aan zijn aards bestaan.
173. Voor de zoon van de aarde is de dood
op aarde het einde.
Voor een kind van de geest echter is de dood
slechts het begin van een stellige triomf.
Kahil Gibran
174. Zoals de vlinder aangetrokken door de
zon ontstijgt aan haar cocon
zo bevrijdt mijn ziel zich van het aards gewicht
opgaand naar het eeuwig licht.
E. Kübler-Ross
175. Natuur verwondert, overdondert soms
176. en laat in al haar rijkdom leegte na
177. Leven is mensen en dingen
omhelzen en weer loslaten
178. De eeuwenoude gang
van al wat komt en gaat,
De eindigheid,
die al wat leeft te wachten staat,
Voor wie gelooft
geeft dit geen zorgen of verdriet,
Hem wacht de eeuwigheid,
die rust in vrede biedt.
Huub Matthee
179. Elk leven heeft zin
als men in vrede sterft
180. Dank voor alle goede zorgen
181. Sterven in vrede dat is:
met 'n gerust hart je ogen kunnen sluiten
182. Het leek allemaal zo mooi
We hadden het zo goed samen
Je was zo levenslustig
En we hadden nog zoveel plannen
Velen hebben je vriendschap gedeeld
We zullen je erg missen
183. Wij zullen je rust gunnen
al is vol droefheid ons hart
je lijden zien, je niet kunnen helpen
dat was onze grootste smart
184. Wat vreemd, dat u er niet zult wezen
wanneer wij weer naar huis zullen gaan
U zult niet in de kamer staan
En ons omhelzen, als voordeze
185. Steeds opnieuw beginnen
dat is levensmoed

186. Tot heden heb jij ons geleid
Je gaf ons alle kracht
Samen streden we de strijd
Die nu dan is volbracht
187. Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet
Maar één, het afstand doen en scheiden
En niet het snijden doet zo'n pijn,
Maar het afgesneden zijn
188. Kort was je tijd,
groot was je vriendelijkheid
opgewekt en spontaan
zo ben je van ons heengegaan
189. Dat leven strijd is, wisten wij samen
Ook wat echte vrienden waren
Samen hielden wij van de vogels,
De bloemen en de zee
Bedankt ... , voor alles
't is te veel om op te noemen
190. Door de tranen van dit uur
sluipen zijn/haar glimlach,
zijn/haar ogen, zijn/haar stem,
maar vooral zijn/haar hart
191. Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel
moe gestreden, door onze liefde omringd,
ben je van mij heengegaan
192. De leegte die hij/zij achter liet
kan niemand wegnemen
In blijvende liefde gedenken wij,
Wat hij/zij voor ons betekende
193. Als leven lijden wordt,
is rusten goed
194. Zijn/Haar handen hebben voor ons gewerkt
zijn/haar hart heeft voor ons geklopt
zijn/haar ogen hebben ons tot het laatste
gezocht
195. Hij/zij heeft zijn/haar taak volbracht"
Hij/Zij ruste in vrede"
196. Het laatste beetje is nu op
Veel was er te verduren
Het kaarsje is thans opgebrand
Gedoofd zijn alle vuren
197. Afscheid nemen is
met dankbare handen aannemen
al wat de herinnering waard is
198. Dank, goede vrienden
voor al het mooie dat
wij samen beleefd hebben
199. Rond vader/moeder is het stil
ondanks zijn/haar levensmoed en sterke wil
Na een werkzaam en hard leven
- heeft hij/zij zijn/haar laatste strijd op moeten
geven
Wij staan met ons verdriet alleen
Zijn/Haar plaats is leeg,
want hij/zij ging van ons heen
199. Juist nu je er niet meer bent
zul je altijd bij ons zijn
200. Mensen hun dagen zijn als gras
zij bloeien als de bloemen in het open veld
dan waait de wind en ze zijn verdwenen
201. Waar de boom valt blijft hij liggen:
De dood is het belangrijkste moment in
ieders leven
wees daarom steeds bereid uw geest te geven
202. Rust nu maar uit,
je hebt je strijd gestreden
je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan begrijpen wat je hebt geleden?
Wie kan voelen wat je hebt doorstaan?
203. 'n Afscheid is moeilijk als 't fijn is geweest
maar ik blijf bij je, je leeft in mijn geest
204. Nog bijna niets,
zo jong en onwetend;
maar toch zo groots en fijn
wat jij voor ons hebt betekend
205. Voor mij is het niet erg meer
Daarvoor is het verleden
Wel voor jullie die ik achterliet
Vaarwel en wees tevreden
206. De grote stilte moest nu langzaam aan
maar komen in plaats van al de kreten die de
wereld slaakt...
De grote stilte met zijn ademloze dromen
die heel ons klein gedoe ineens belachelijk
maakt
207. Mijn taak is volbracht,
uw onderlinge liefde moet blijven
208. Zoals een blad van de bomen nederdaalt,
zo gaat een leven uit de 'z aard
De vogels zingen verder
209. Je was een man/vrouw van weinig woorden
Duidelijk herkenbaar voor degenen
die bij je hoorden
Een man/vrouw, vader/moeder en opa/oma
waar je op kon bouwen
met een woord waarop je kon vertrouwen
Achter je ligt een leven van werken en plicht
En juist dat bepaalde in alles jouw gezicht
Zo bescheiden als je hebt geleefd,
Zo bescheiden ben je gestorven
210. Wees liefdevol voor elkaar
211. Mijn vaste stelregel is altijd geweest:
Ik geef iets pas definitief op,

als ik pertinent zeker weet dat er
absoluut niets meer aan te doen is
en nu is het dan zover...

212. Nooit vragend
nooit klagend
altijd alles voor zichzelf/haarzelf dragend
was hij/zij een steun voor velen
213. Hij/Zij had de wil om te leven
maar niet meer de kracht
214. Groot wasje inzet voor alles
Moge deze verder leven in ons
215. Pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient
dan pas kun je zeggen:
'k heb een vriend"
Toon Hermans
216. Jouw liefde zal altijd bij ons blijven
217. Zonder te klagen heeft hij/zij moedig
gestreden
Alles in het leven vond hij/zij zo fijn
Hij/Zij zei vaak: „ 't Is goed hoor"
In een leven vol liefde, werken en zorgen
Zo leeft hij/zij in onze herinnering door
218. Vergeet zijn/haar tranen
Bewaar zijn/haar gulle lach
Hij/Zij heeft zijn/haar strijd gestreden
Dat hij/zij nu vredig rusten mag
219. Dit sterven is zo moeilijk te verwerken
Zijn/Haar leven was ons allen zoveel waard
Hij/Zij was een van die stille, geestelijk
sterken,
die iedereen, alleen zichzelf niet spaart

Inleidingsteksten religieus

220. Kracht naar kruis
221. Niemand valt uit Gods hand.
Als ik ontwaak, ben ik bij U.
Psalm 139: 18
222. De Heere zegene U en behoede U
Here, Gij doorgrondt en kent mij.
Psalm 139: 1
223. Komt allen tot mij die moe en belast zijn
224. Dit is de dag die mijn Heer heeft voorzien.
225. Mij zal geschieden naar Zijn woord.
226. Nooit kan 't geloof te veel verwachten.
Gezang 291
227. Uw Woord is een lamp voor mijn voet.
Psalm 119
228. Sterven is opgaan naar de tuin van de Heer.
229. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen.
Joh. 17: 3
230. Mijn hart is onrustig, tot het rust vindt in U.
Aurelius Augustinus
231. Des Here vertrouwelijke omgang is met wie
Hem vrezen
Psalm 25 :14
232. Hij/zij wachtte met hetzelfde geduld op God
als Hij op hem/haar.....
233. Waar God van houdt,
neemt hij vroeg tot Zich.
234. En de heerlijkheid des Heren
Omstraalde Hem
Lucas 2: 9
235. Heer die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken.
236. Toen antwoordde de Here:
Ik ben het die er zal zijn
Exodus 3-14a
237. Onrustig is ons hart, o Heer
tot het rust in U.
Sint Augustinus
238. Heer ik ben stil geworden,
U hebt mijn ziel tot rust gebracht.
Ik voel de winden Gods vandaag:
vandaag hijs ik het zeil.
239. Laat mij als kleine vogel schuilen mogen
waar G'uw vleuglen om mij slaat.
Psalm 61 : 3
240. Geslachten gaan, geslachten komen,
Wij zijn in Zijn ontferming opgenomen.
241. U moet niet zorgen dat u in de hemel komt,
maar dat de hemel in u komt.
242. Van oudsher is God een schuilplaats
Zijn armen dragen u voor eeuwig.
Deut. 33:27
243. Door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht.
244. Vrees niet, want Ik heb u verlost,
245. Ik heb u bij uw naam geroepen. Gij zijt Mijn.
246. Ik zal opgaan naar het altaar van God
naar God die mijn jeugd verblijdt.
Zijn leven stond in dienst van de naaste.
Hij zag in Jezus een groot voorbeeld.
247. Pater, in manus tuas commendo spiritum
meum.
Vader: in uw handen beveel ik mijn geest.
Lucas 23:46
248. Een zee ruist voort in eindeloze deining.
De zee waarin mijn ziel zichzelf
weerspiegelt ziet.
Gij hebt de mens onsterfelijk geschapen en
hem tot een beeld gemaakt van Uw eigen
eeuwigheid.
249. Zelfs al ga ik door een dal van diepe
duisternis, ik vrees geen kwaad, want Gij zijt
bij mij
Psalm 23
250. De Here zal uw uitgang en ingang bewaren
van nu aan tot in eeuwigheid.
Psalm 121 : 8
251. Aanvaard elkaar daarom ter ere van God,
Zoals Christus U heeft aanvaard.
Romeinen 15 : 7
252. Al Uw geboden zijn gerechtigheid,
ik prijs Uw woord met juichende gezangen.
253. Gelijk een vader zich ontfermt over de
kinderen ontfermt de Heere zich over hem.
Psalm 103: 13
254. En wandelt in al de weg,
Die ik u gebieden zal,
Opdat het u wel ga.
Jeremia 7:23
255. Ik heb de strijd gestreden,
de goede strijd van het geloof.
Dit is de kroon van mijn leven.
256. Wentel uw weg op de Here
En vertrouw op Hem;
En Hij zal het maken.
Psalm 37: 5
257. Als de Schepper een gehandicapte tot leven
roept, heeft Hij zijn eigen bedoeling met
deze mens.

258. De HEERE is goed, Hij is ter sterkte in den dag der benauwdheid en Hij kent hen die op Hem betrouwen.
Nahum 1 vers 7
259. Wie God vreest houdt het juiste midden
Geen mens ter wereld is zo rechtvaardig als hij alleen maar goed doet en nooit verkeerd
Prediker 7: 18-20
260. Wat zou mijn hart nog liever wensen dan dat het juichend U ontmoet die leven zijt en leven doet.
Psalm 84
261. Leg mij als een zegel aan uw hart
Als een band aan uw arm
Want sterk als de dood is de liefde.
Hooglied 8 : 6
262. Waar liefde woont, gebiedt de Heer zijn zegen, daar woont Hij zelf, daar wordt zijn heil verkregen en 't leven tot in eeuwigheid.
263. Wat is uw enige troost in leven en in sterven? Dat ik met lichaam en ziel, in leven en sterven van mijn trouwe Heiland Jezus Christus ben.
264. Neem Heer mijn beide handen en leidt Uw kind tot ik aan de eeuwige stranden de ruste vind
265. God staat aan het begin en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde oorsprong en doel en zin.
Gezang 1 vers 4
266. en niemand
of hij heeft een naam bij U,
En niemand valt of hij valt in Uw handen,
En niemand leeft of hij leeft naar U toe.....
Huub Oosterhuis
267. Dan zal de Schepper van mijn leven spreken
En zeggen: zie, Ik roep u uit de tijd;
En alle grenzen zullen openbreken
Naar Zijn oneindig- en onmeetlijkheid.
W.A.P. Smit
268. Op Uwe morgen zult Ge ons halen.
Wij ontstijgen aan dit aards bestaan,
en gaan - uw hoge vensters stralen -
recht op uw open huisdeur aan.
Gezang 394 vers 7
269. In goede machten liefderijk geborgen
verwachten wij getroost wat komen mag.
God is met ons des avonds en des morgens,
is zeker met ons elke nieuwe dag.
Lied 398:7
270. Hij brengt mij in een oase van groen,
daar strek ik mij uit
aan de rand van het water,
daar is het goed rusten.
271. Hoe dichterbij ik nader,
het huis van mijn Vader
Hoe meer ik neig
naar het eind van de kreig.
P.A. De Genestet
272. Prijs de Heer, mijn ziel,
Prijs mijn hart, zijn heilige naam.
Prijs de Heer, mijn ziel,
Vergeet niet één van zijn weldaden.
Psalm 103
273. Ik ben reizend naar die stad
Waar Christus 't licht zal zijn
Om eeuwig daar te zijn bij Hem
Verlost van zorg en pijn.
274. Alles heeft zijn uur
en ieder ding onder de hemel zijn tijd;
er is een tijd om te baren
en er is een tijd om te sterven.
Prediker 3: 1,2
275. Verheugd was ik toen ik hoorde:
"Wij gaan naar het huis van de Heer"
Verheugd ben ik nu onze voeten staan
binnen de poorten, Jeruzalem.
Bedevaartslied van David
276. Zolang wij leven, leven wij voor de Heer, en wanneer wij sterven, sterven wij voor de Heer.
Dus of wij nu leven of sterven, wij zijn altijd van de Heer.
Rom. 14:8
277. Doch de God van alle genade die u in Christus geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten.
1 Petrus 5 vers 10
278. Laatste grens
Ik vond het zelf onbehoorlijk vroeg.
Toch koesterde de Grote Kaarsendover een ander plan. Hij vond het mooi genoeg:
Ik moest en zou de laatste grensmaal over.
Het is waar, de dood kunnen wij niet ontgaan,
dat is ook niet erg.
Want dan begint de grote logeerpartij bij een gastheer, die zo boeiend is,
dat de tijd volledig stil gaat staan en eeuwig wordt.
Godfried Bomans

279. Wees mij een rots tot mijn bescherming,
Zodat ik altijd weer
Bij U kan schuilen Heer.
Want U, mijn God, U bent mijn vesting,
U zult in al mijn vrezen
Mijn rots en redder wezen.
Psalm 71 : 2
280. In droefheid gedenken wij zijn sterven
In dankbaarheid zijn liefde van
man, vader, vriend en medemens.
In vreugde de vervulling van zijn
bestemming in eeuwigheid
bij onze Schepper, God de Heer.
281. Aan het eindpaal van de tijden
ziet ons oog de geest van 't kwaad,
moe geworsteld en ontwapend,
tot geen afval meer in staat.
282. Als de Here God in ons allen
en in allen alles is ,
zal het licht zijn, eeuwig licht zijn
licht uit licht in duisternis.
Lied 292 Liedboek der Kerken
283. 'k Zal dan gedurig bij U zijn,
In al mijn noden, angst en pijn;
U al mijn liefde waardig schatten,
Wijl Gij mijn rechterhand woudt vatten.
Gij zult mij leiden door Uw raad,
O God, mijn heil, mijn toeverlaat;
En mij, hie lioe door U bereid,
Opnemen in Uw heerlijkheid.
Psalm 73 vers 12
284. In Uw handen.
285. In Christus ontslapen.
286. Opgenomen in het Licht.
287. Jezus is mijn Verlosser.
288. Mijn tijden zijn in uw hand.
289. Wat de toekomst brengen moge....
Gezang 293
290. Laat Heer Uw dienaar komen
291. In paradisum deducant te angeli
292. Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren
Genesis 3:19
293. Abba, Vader, U alleen, U behoort ik toe.
294. Dan ga ik op tot Gods altaren.
295. God is ons een schuilplaats.
Psalm 62: 9b
296. Rust mijn ziel, uw God is Koning
Gezang 179
297. Ik laat u niet gaan,
tenzij gij mij zegent.
Gen. 34: 24
298. Van U zijn alle dingen
van U, mijn God alleen.
299. Doe maar gewoon je best
dan doet God de rest.
300. Goed is het in stilte
op de redding van de Heer te wachten.
Jer. 3 : 26
301. En nu, wat verwacht ik Here?
Mijn hoop, die is op U.
Psalm 39: 8
302. Een leven kwam tot rust
in de palm van Gods hand.
303. Wat er ook mag gebeuren,
mij geleide des Heeren hand.
304. Niet uit mijzelf ben ik gekomen
Maar Hij heeft mij gezonden.
Joh. 8: 42
305. De liefde bedekt, ze gelooft,
hoopt en verdraagt.
1 Corinthe 13
306. Een mens kijkt naar daden,
maar God weegt bedoelingen.
307. Zo blijven dan:
Geloof, hoop en liefde
1 Corinthe 13
308. Alle dingen hebben tijd
maar Gods liefde eeuwigheid.
Gezang 267
309. Uw hand op mijn schouder
gaf mij rust en verouwen.
310. Al zit ik in het duister,
de Here zal mij tot licht zijn.
Micha 7:8b
311. Alles heeft zijn uur en ieder ding onder den
hemel zijn tijd.
Prediker 3:1
312. Wat de toekomst brengen mogen,
mij geleidt des Heren hand.
313. Langzaam uit dit leven weggeleden,
God weet waarheen
314. Ken Hem in al uw wegen
en Hij zal uw paden recht maken.
Spreuken 3: 6
315. Kom tot rust, mijn ziel,
de HEER is je te hulp gekomen.
Psalm 116: vers 7
316. Toch is er één die al dit vallen
teder in zijn handen houdt.
Rainer Maria Rilke

317. Wie in de schaduw Gods mag wonen,
hij zal niet sterven in de dood.
Psalm 91
318. Want de wijsheid dezer wereld
is dwaasheid voor God.
1 Kor. 3: 19a
319. Ik heb vaste grond gevonden
waarin mijn anker eeuwig hecht.
320. Waar de Geest des Heren is,
daar is vrijheid.
2 Karinthiërs 3:17b
321. In liefde met allen heb ik geleefd.
In vrede met Christus ben ik heengegaan.
322. God is Liefde
Liefde is God
De essentie van alles
323. De koers was gezet
Na een zware storm
Veilig in Gods haven.
324. gisteren is voorbij
morgen komt niet meer
vandaag helpt God
325. Ik legde mij en sliep
Ik wist dat wie mij schiep
Voor mijn behoud zou waken
326. Wentel uw weg op de Here
en ve11rouw op Hem,
en Hij zal het maken.
Psalm 37:5
327. Nu mag je rustig in Gods
schaduw overnachten.
Zijn liefde dekt je veilig toe.
Nel Benschop
328. Aangaande de dagen onzer jaren
Daarin zijn zeventig jaren; of,
zo wij zeer sterk zijn tachtig jaren
- Psalm, 90: 10
329. De HEERE zal uwen uitgang
en uwen ingang bewaren
van nu aan tot in eeuwigheid.
Psalm 121:8
330. God heeft gegeven
liefde in het leven,
moed in het lijden,
troost in het scheiden.
331. Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij behoeden,
God houdt voor mijn heil de wacht.
332. 't Hijgend he11, der jacht ontkomen,
schreeuwt niet sterker naar 't genot
van de frisse waterstromen,
dan mijn ziel verlangt naar God.
Psalm 42 (ber.)
333. Jeruzalem, mijn vaderhuis, mijn moederstad,
wanneer zal ik u zien? Wij zijn op reis
naar u en naar de Heer.
Gezang 265, Liedboek
334. Mijn schild ende betrouwen
Zijt Gij, o God, mijn Heer!
Op U zo wil ik bouwen,
Verlaat mij nimmer meer!
335. Vrees toch geen nood!
's Heren trouw is groot,
en op 't nacht'lijk duister,
volgt het morgenrood.
336. Als ge in nood gezeten
geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten,
God verlaat u niet.
337. Mijn hai1 sloeg over van ontroering
en weer verscheen, als voorheen,
Godheid, bezieling en vervoering
en leven, liefde en gewezen.
A. Poesjkin
338. In's levens droom en schemerschijn
laat mij U geborgen zijn,
wees in de schaduw van de tijd
mijn licht, o liefdes werkelijkheid
Gezang 472 : 6
339. Neem mijn leven, laat het, Heer
toegewijd zijn aan uw eer.
Neem mijn wil en maak hem vrij,
dat hij U geheiligd zij.
Gezang 473:1 en 5
340. En, wijze Loods, als ik het waag
en weer mijn zeilen hijs,
nu 'k voel de winden Gods vandaag
- leid Gij mij op mijn reis!
341. In Zijn oneindige goedheid
heeft Onze Lieve Heer geen
grenzen gesteld aan wat mensen
zichzelf wijs kunnen maken.
K. van het Reve
342. Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden,
kan men dankbaar zijn
dat God het komt bevrijden.
343. Vanaf het einde van de aarde
roep ik u om hulp,
want ik bezwijk!

344. Help mij de rots te beklimmen
die te hoog is voor mij.
Psalm 61 :3
345. Wat ben je bedroefd mijn ziel,
En onrustig in mij.
Vestig je hoop op God,
Eens zal ik hem weer loven,
Mijn God die mij ziet en redt.
Psalm 42: 6
346. God zelf zal met hen zijn.
Elke traan in hun ogen zal Hij drogen.
De dood zal er niet meer zijn;
rouw, jammer en pijn
zullen niet langer voorkomen.
De dingen van vroeger zijn voorbij.
Openbaring 21 : 4
347. Hij twijfelde niet aan Gods belofte;
zijn geloof liet hem nooit in de steek,
hij werd er alleen maar in gesterkt.
Zo bracht hij eer aan God;
hij was er diep van overtuigd dat God bij
machte was te doen wat hij had beloofd.
Romeinen 4 : 20, 21
348. 'k Wil U, o God, mijn dank betalen,
U prijzen in mijn avondlied.
Het zonlicht moge nederdalen,
maar Gij, mijn Licht, begeeft mij niet.
349. Eens aan den avond van mijn leven
breng ik, van zorg en strijden moe,
voor elke dag, mij hier gegeven,
U hoger, reiner loflied toe.
350. Heer,
er valt geen blad van een boom
buiten U om.
U bent aanwezig in alle leven
en in de loop der dingen.
U weet van mijn vreugden,
van mijn beproevingen
en van mijn tranen.
Laat die gedachte
mijn troost zijn.
U raapt op wat is gevallen
en maakt het nieuw.
351. De eeuwenoude gang
van al wat komt en gaat,
De eindigheid,
die al wat leeft te wachten staat,
Voor wie gelooft
geeft dit geen zorgen of verdriet,
Hem wacht de eeuwigheid,
die rust in vrede biedt.
Huub Matthee

